27 d'abril: La Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya

Text de l'Evangeli (*Lc* 1,39-47): I aixecant-se Maria en aquells dies, se n'anà a la muntanya amb diligència a una ciutat de Judà. I entrà en la casa de Zacaries i saludà Elisabet. I s'esdevingué que, quan Elisabet sentí la salutació de Maria, l'infant exultà en el seu ventre, i Elisabet quedà plena de l'Esperit Sant, i amb gran veu exclamà, i digué: «Beneïda tu entre les dones, i beneït el fruit del teu ventre. I d'on em ve això que vingui la mare del meu Senyor a mi? Perquè vet aquí que, tan bon punt arribà a les meves orelles la veu de la teva salutació, exultà de goig l'infant en el meu ventre. I benaurada la que ha cregut que es compliran les coses que li han estat dites de part del Senyor».

I digué Maria: «Magnifica la meva ànima el Senyor, i ha exultat el meu esperit en Déu Salvador meu».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Maria se n'anà a la muntanya amb diligència, entrà en la casa de Zacaries i saludà Elisabet»

P. Abat Dom Josep Mª SOLER OSB Abat Emérit de Montserrat
(Barcelona, Espanya)

Avui, en la solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat, la litúrgia proclama l'Evangeli de la Visitació. Maria no es tanca en ella mateixa ni en el Misteri de què Déu l'ha feta dipositària. El viu a fons, com ningú, però precisament per això se'n va a ajudar, a servir, i no pas únicament a contemplar el do que Déu ha fet a la seva parenta. En la Visitació, Maria és portadora de la salvació messiànica. N'és portadora com a serventa. I la seva presència porta el Crist que dóna l'Esperit i per tant la joia i la lloança.

«Maria en aquells dies, se n'anà a la muntanya amb diligència» (Lc 1,39). Els pelegrins que pugen a la nostra muntanya de Montserrat vénen a visitar Santa Maria. Porten amb ells les joies i les esperances, les penes i les angoixes, els anhels i les alegries de la seva vida, de la seva família, de la parròquia o de la comunitat on viuen la pròpia fe. El pelegrinatge és com una metàfora de la vida. Sortim de casa, fem camí —sovint amb esforç i abnegació—, però caminem amb joia i amb decisió perquè sabem que al final ens

espera Algú.

I, amb tot, arribat a Montserrat, davant la imatge venerable de Santa Maria, el pelegrí s'adona que en realitat és la Mare de Déu qui el visita a ell. Maria ens surt a l'encontre en el més profund del nostre cor. Ve “decididament” a visitar-nos per portar-nos el seu Fill Jesucrist, per anunciar-nos la Bona Nova que Déu ens ha estimat tant que ens ha donat el seu Fill per a rescatar-nos del pecat i de la mort. Maria ens porta el Crist i ens diu «Tot el que us digui, feu-ho» (Jn 2,5). Nosaltres hem de ser, també, “visitació” per als qui trobem pel camí de la vida.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Els fidels, recordant el lloc que ocupa Maria en la vida de Jesús, descobreixen cada dia la seva presència eficaç també en el seu camí espiritual» (Sant Joan Pau II)

- «Mentre transcorre la vida, Déu fa resplendir ‘per al seu poble, pelegrí sobre la terra, un signe de consolació i d’esperança segura’. Aquest signe té un rostre i un nom: el rostre lluminós de la Mare del Senyor» (Francesc)

- « (...) Des de molt antic, la Verge Santíssima ha estat honorada amb el títol de ‘Mare de Déu’; els fidels es refugien sota la seva protecció, la imploren en tots els perills i necessitats (...). Troba la seva expressió en les festes litúrgiques dedicades a la Mare de Déu i en la pregària mariana, com el sant Rosari, ‘síntesi de tot l’Evangeli’» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 971)